

Warszawa, dnia 20 lutego 2017 r.

**GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DON.7200.502.2016.DOD

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm), po rozpatrzeniu wniosku Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektrosmazeniom "Prawo do Życia" z siedzibą w Rzeszowie, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 10 stycznia 2017 r., znak: DON.7200.502.2016.JDO,

**utrzymuję w mocy własną decyzję z dnia 10 stycznia 2017 r.,
znak: DON.7200.502.2016.JDO.**

U z a s a d n i e

GINB decyzją z dnia 10 stycznia 2017 r., znak: DON.7200.502.2016.JDO, odmówił stwierdzenia nieważności decyzji Mazowieckiego WINB Nr 1692/16 z dnia 3 października 2016 r., znak: WOP.7721.1240.2013.ND, uchylającej w całości decyzję PINB w Koźienicach Nr 45 z dnia 30 października 2013 r. znak: PINB 7353-151/10, (nakładającą na inwestora PTK Centertel Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (obecnie Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie), obowiązek sporządzenia i przedstawienia w terminie 60 dni od daty otrzymania decyzji, projektu budowlanego zamiennego robót budowlanych - polegających na montażu 3 szt. modułów wyniesionych RRU wykonanych na istniejącej stacji bazowej telefonii komórkowej PTK Centertel Sp. z o.o. nr 0509/8425 zlokalizowanej przy ul. Radomskiej 57 w Koźienicach, uwzględniającego zmiany wynikające z dotychczas wykonanych robót budowlanych oraz - w razie potrzeby - wykonania określonych czynności lub robót budowlanych w celu doprowadzenia wykonanych robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem wskazując, że: zamienny projekt budowlany powinien być wykonany w 4-ch egz. przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane oraz zawierać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla obiektu o nowych parametrach technicznych; przepisy dotyczące projektu budowlanego stosuje się odpowiednio do zakresu tych zmian) i umarzającej postępowanie administracyjne z zakresu nadzoru budowlanego w sprawie robót budowlanych polegających na montażu 3 modułów wyniesionych RRU wykonanych na istniejącej stacji bazowej telefonii komórkowej PTK Centertel Sp. z o.o. Nr 0509/8425 zlokalizowanej przy ul. Radomskiej 57 w Koźienicach.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektrosmazeniom "Prawo do Życia" z siedzibą w Rzeszowie, pismem z dnia 18 stycznia 2017 r., wniosło z zachowaniem ustawowego terminu, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją.

Po zapoznaniu się ze złożonym wnioskiem oraz dokonaniu ponownej analizy całości sprawy, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego zważył, co następuje.

Art. 16 § 1 Kpa wyraża ogólną zasadę trwałości decyzji ostatecznych, zgodnie z którą decyzje ostateczne obowiązują tak długo, dopóki nie zostaną uchylone lub zmienione przez nową decyzję, co może nastąpić tylko w przypadkach określonych w Kpa. Wzruszalność decyzji ostatecznych, jako sytuacja wyjątkowa, następuje jedynie na podstawie enumeratywnie wymienionych w ustawie przesłanek.

Jednym z wyjątków od zasady trwałości decyzji ostatecznych jest uregulowana w art. 156 § 1 Kpa instytucja stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej. Stwierdzenie nieważności decyzji może mieć miejsce wówczas, gdy decyzja dotknięta jest w sposób niewątpliwy przynajmniej jedną z wad enumeratywnie wymienionych w art. 156 § 1 Kpa. Instytucja ta służy eliminacji z obrotu prawnego takich rozstrzygnięć wydawanych w toku administracyjnego postępowania, które ze względu na ich kwalifikowane wady pozostają w oczywistej sprzeczności z podstawowymi zasadami państwa prawnego i systemu prawa. Możliwość eliminacji z obrotu prawnego w drodze stwierdzenia nieważności także decyzji ostatecznych, skłoniła ustawodawcę do ograniczenia możliwości stwierdzenia nieważności jedynie do rozstrzygnięć obciążonych najcięższymi wadami, wyczerpująco wyliczonymi w art. 156 § 1 Kpa.

Dokonując oceny, czy zachodzą przesłanki z art. 156 § 1 Kpa, organ orzekający w tym zakresie bada stan faktyczny, jak i prawny z daty wydania decyzji. Należy podkreślić, że prowadzone w trybie nadzoru postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji nie ma na celu ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy (jakie ma miejsce w przypadku postępowania odwoławczego), a jedynie wyjaśnienie kwalifikowanej niezgodności z prawem.

W postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności bada się, czy sporna decyzja była dotknięta jedną z wad wymienionych w art. 156 § 1 Kpa, w chwili jej wydawania. Uregulowanie zawarte w art. 156 Kpa obliguje organ administracyjny do wszczęcia i prowadzenia postępowania w nowej sprawie, w której nie orzeka on co do istoty sprawy rozstrzygniętej nawet wadliwą decyzją, lecz orzeka jako organ kasacyjny.

Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, Starosta Kozienicki decyzją Nr 147/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r., znak: BA-7351/114/M/2008 udzielił pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej zlokalizowanej przy ul. Radomskiej 57 w Kozienicach. Decyzją Nr 54 z dnia 7 grudnia 2010 r., znak: PINB 7353-151/10 PINB w Kozienicach udzielił pozwolenia na jej użytkowanie.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektrosmazeniom „Prawo do Życia” z siedzibą w Rzeszowie pismem z dnia 17 czerwca 2013 r., wniosło do PINB w Kozienicach o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie robót budowlanych wykonywanych na istniejącej stacji bazowej telefonii komórkowej PTK Centertel Sp. z o.o. nr 0509/8425 zlokalizowanej przy ul. Radomskiej 57 w Kozienicach.

PINB w Kozienicach pismem z dnia 21 czerwca 2013 r., znak: PINB 7353-151/10 wezwał inwestora o wskazanie: - *jakie urządzenia zostały zamontowane i w jakim celu;* - *kiedy i przez kogo zostały wykonane;* - *czy mogą mieć wpływ na moc EIRP poszczególnych anten.*

W związku z powyższym PTK Centertel Sp. z o.o. pismem z dnia 4 lipca 2013 r., udzieliła odpowiedzi na ww. pismo organu powiatowego wskazując, że *prace zostały wykonane w kilku etapach na początku maja 2013 r. przez naszą firmę i na zlecenie Polskiej Telefonii Komórkowej „Centertel” (...) dzięki mniejszym stratom w torach antenowych nastąpiła zmiana w mocy EIRP, jednakże na podstawie przeprowadzonych badań (do których jesteśmy zobligowani zgodnie z Prawem*

Ochrony Środowiska) i które wykonujemy po każdorazowej zmianie parametrów, dalej jesteśmy zakwalifikowani jako inwestycją nie oddziałującą negatywnie na środowisko.

Następnie PINB w Kozienicach na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 290, ze zm.), decyzją z dnia 30 października 2013 r., nałożył na inwestora obowiązek sporządzenia i przedstawienia projektu budowlanego zamiennego który powinien zawierać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo budowlane właściwy organ w drodze decyzji w przypadku istotnego odstąpienia od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę - nakłada, określając termin wykonania, obowiązek sporządzenia i przedstawienia projektu budowlanego zamiennego, uwzględniającego zmiany wynikające z dotychczas wykonanych robót budowlanych oraz - w razie potrzeby - wykonania określonych czynności lub robót budowlanych w celu doprowadzenia wykonywanych robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem; przepisy dotyczące projektu budowlanego stosuje się odpowiednio do zakresu tych zmian.

Należy wskazać, że zgodnie z orzecznictwem sądowoadministracyjnym niemożliwe jest zastosowanie art. 51 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, jeżeli została wydana ostateczna decyzja o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Prowadzenie takiego postępowania możliwe będzie po uprzednim zakwestionowaniu w przewidzianym przez prawo trybie weryfikacji ostatecznych decyzji administracyjnych czyli po uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego (por. wyrok NSA z dnia 29 września 2015 r., sygn. akt II OSK 128/14, wyrok NSA z 2 grudnia 2015 r. sygn. II OSK 201/15).

Mazowiecki WINB prawidłowo decyzją z dnia 3 października 2016 r., uchylił w całości decyzję organu powiatowego z dnia 30 października 2013 r. w związku z faktem, że nie było podstaw do nałożenia na inwestora jakichkolwiek obowiązków, w trybie art. 51 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego w sytuacji funkcjonowania w obrocie prawnym prawomocnej decyzji PINB w Kozienicach z dnia 7 grudnia 2010 r., udzielającej pozwolenia na użytkowanie stacji bazowej telefonii komórkowej.

W przedmiotowej sprawie należy również wskazać, że zgodnie z art. 29 ust. 3 ustawy Prawo budowlane *pozwolenia na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.*

Stosownie do art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 353, ze zm.), *przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:*

1) *planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;*

2) *planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.*

Natomiast zgodnie z art. 59 ust. 2 ww. ustawy realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

- 1) *przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;*
- 2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

Z akt przedmiotowej sprawy (m.in. z opracowania pn. *KWALIFIKACJA PRZEDSIĘWZIĘCIA STACJI BAZOWEJ GSM/DCS/UMTS/LTE, z grudnia 2011 r.*) wynika, że przedmiotowa inwestycja nie jest zlokalizowana na obszarze objętym programem ochronnym Natura 2000. Zatem nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Analiza powyższych przepisów prowadzi również do konkluzji, że organ wojewódzki decyzją z dnia 3 października 2016 r., zasadnie umorzył postępowanie administracyjne z zakresu nadzoru budowlanego w sprawie robót budowlanych polegających na montażu 3 modułów wyniesionych RRU wykonanych na istniejącej stacji bazowej telefonii komórkowej PTK Centertel Sp. z o.o. Nr 0509/8425 zlokalizowanej przy ul. Radomskiej 57 w Kozienicach w związku z faktem, że w przypadku przedmiotowej inwestycji nie było wymagane uzyskanie pozwolenia na budowę, a nawet dokonywanie jej zgłoszenia co wynika z treści art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy Prawo budowlane zgodnie z którym *pozwolenia na budowę nie wymaga wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, na obiektach budowlanych.*

Stosownie do art. 105 § 1 Kpa *gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.*

Zgodnie z orzecznictwem sądownoadministracyjnym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Chodzi tu o kryterium bezprzedmiotowości odnoszące się do postępowania, ale w taki sposób, iż wynik tego postępowania nie powinien mieć charakteru merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie, lecz jedynie być formalnym jego zakończeniem. Przyczyny, dla których sprawa będąca przedmiotem postępowania administracyjnego utraciła charakter sprawy administracyjnej lub nie miała takiego charakteru jeszcze przed wszczęciem postępowania, mogą być różnorodnej natury. Dzieli się te przyczyny na podmiotowe i przedmiotowe, te zaś na spowodowane *faktami naturalnymi* lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego o której mowa w art. 105 § 1 Kpa może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, ich katalog nie jest zamknięty (wyrok WSA w Łodzi z dnia 27 października 2016 r., sygn. akt II SA/Łd 416/16).

W przedmiotowej sprawie należy wskazać, że postępowanie dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji jest postępowaniem nadzwyczajnym i służy jedynie wyeliminowaniu z obrotu prawnego rozstrzygnięć, które są ewidentnie sprzeczne z

przepisami prawa. GINB weryfikując w trybie art. 156 § 1 Kpa decyzję Mazowieckiego WINB z dnia 3 października 2016 r. nie stwierdził takiej sprzeczności.

W związku z powyższym biorąc pod uwagę fakt, że decyzja Mazowieckiego WINB z dnia 3 października 2016 r., została wydana przez właściwy organ, na podstawie właściwego przepisu prawa, nie dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną, została skierowana do osób będących stronami w sprawie, nie była niewykonalna w dniu jej wydania, jej wykonanie nie wywołałoby czynu zagrożonego karą, ani nie zawiera wady powodującej jej nieważność z mocy prawa, należało utrzymać w mocy własną decyzję z dnia 10 stycznia 2017 r., znak: DON.7200.502.2016.JDI, odmawiając stwierdzenia nieważności decyzji Mazowieckiego WINB z dnia 3 października 2016 r.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w rozpatrywanym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy należy podkreślić, że postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji ostatecznej nie zastępuje postępowania odwoławczego i nie może być postępowaniem o charakterze merytorycznym, w którym na nowo bada się zebrany materiał dowodowy, przeprowadza dowody uzupełniające lub ponownie ocenia zarzuty strony. Zadaniem organu prowadzącego postępowanie o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji jest ocena takiej decyzji pod kątem kwalifikowanej niezgodności z prawem, tj. wystąpienia przesłanek określonych w art. 156 § 1 Kpa. Postępowanie takie ma zatem odrębną podstawę prawną i nie może być traktowane tak, jakby jego przedmiotem było ponowne rozpoznanie sprawy zakończonej decyzją ostateczną, rozstrzygającą o zastosowaniu przepisów prawa materialnego do danego stosunku administracyjnoprawnego (por. wyrok SN z dnia 7 marca 1996 r., sygn. akt III ARN 70/95, OSNCP 1996/18/258).

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna. Może ona zostać zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa.

z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA DYREKTORA DEPARTAMENTU
ORZECZNICTWA NADZORU BUDOWLANEGO

Dorota Klimberzin

Otrzymują (za zpo):

1. Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie
Al. Jerozolimskie 160, 02-326 Warszawa
- ② Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom "Prawo Do Życia" z siedzibą w Rzeszowie, ul. Bracka 16A, 44-251 Rybnik

Do wiadomości:

1. Mazowiecki WINB, ul. Czereśniowa 98, 02-456 Warszawa
2. PINB w Koźienicach, ul. Świerczewskiego 20, 26-900 Koźienice
3. Starostwo Powiatowe w Koźienicach, ul. Kochanowskiego 28, 26-900 Koźienice
4. Sekretariat, w m.
5. a.a.